

LLIBERTAT

ANY II. — Núm. 317

TARRAGONA, DIMARTS, 3 D'AGOST DEL 1937

FRANQUEIG CONCERTAT

PREU: 15 CENTIMS

Per a guanyar la guerra és necessari l'ajut eficaç de Catalunya!
Governant contra o sense Catalunya, perdriem la guerra!
Què interessa més: Guanyar la guerra o combatre Catalunya?
Que ens ho diguin d'una vegada aquests que realitzen una
campanya a fons contra la nostra terra!

La situació dels militants de la U. G. T.

La qüestió sindical a Catalunya, en lloc de progressar, cada dia està més confusa. Des de "LLIBERTAT" n'hem parlat moltes vegades. Donada la importància d'aquesta qüestió pel desenvolupament social i econòmic del nostre poble, avui insistim sobre un aspecte que és gairebé el punt neuràlgic de la qüestió.

Resalta dins de la U. G. T. un fet indiscutible: més que una organització proletària baluard de les reivindicacions socials i econòmiques dels treballadors, avui per obra i gràcia del P. S. U. C., la U. G. T. — això de la sortida del Govern és un subterfugi fracassat davant la massa — va esdevenint un organisme polític a les immediates ordres del "Gran i fort".

Els nombrosos militants de la U. G. T., fins ara no s'han donat compte del joc silenciós, de grapa, del P. S. U. C. i ens trobem avui amb una sindical que no pot representar ni els interessos de la classe treballadora que últimament ha nodrit les seves rengleres, ni pot tampoc dignament acollir els milers i milers d'homes d'Esquerra, nacionalistes i demòcrates que tot i pertànyer políticament a altres Partits i organitzacions són afiliats d'una sindical amb la ingènua pretensió que dins de la mateixa s'obra lleialment de cara a les reivindicacions proletàries, no pas de cara als interessos amagats d'un Partit que avui acapara tots els càrrecs de la Sindical i vol convertir de fet a tots els militants de la mateixa en militants del seu Partit.

Com que aquesta realitat avui omple tota la vida social de Catalunya, és hora de parlar clar per tal d'acabar amb una situació que de fet contrasta amb la veritable trajectòria de les sindicals, i que a la llarga donaria lloc a la deserció en massa de milers i milers de militants de la U. G. T. per incompatibilitat manifesta amb els seus dirigents.

Si això continua, solament quedarà a la majoria de militants de la U. G. T. pertanyents a partits republicans i nacionalistes dos camins: aplegar voluntats i esforços per desplaçar d'una fàiso contundent als cànecs de la U. G. T.

i anar als càrrecs de responsabilitat de la sindical esmentada, o bé donar-se de baixa de la U. G. T. En aquest cas es podria plantejar el fet de la creació d'una sindical netament catalana, o bé es podria produir l'alta de l'altra sindical C. N. T.

Segui com sigui, la situació d'avui es fa insostenible per tots els treballadors que políticament militen a partits republicans, nacionalistes i demòcrates, i sindicalment a la U. G. T. Això de que els òrgans periodístics de la U. G. T. ataquin per exemple Esquerra Republicana de Catalunya, Estat Català, Acció Catalana, etc., quan totes aquestes organitzacions sindicalment tenen milers i milers de treballadors militants afiliats a la U. G. T., és talment contraproduent.

Prou explotar una sindical per afavorir exclusivament els interessos polítics del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Això que en plena normalitat ningú toleraria, ara es francament vergonyant i un cas insòlit de barra política i manca d'austeritat sindical en tots aquells que tant defensen la lleialtat i la unitat antifeixista.

Que ningú dubti que de cara a totes aquestes absurditats imposades pels "nous profiteurs" de la revolució, nosaltres parlarem encara més clar.

Si és tracta de fer política dins de la U. G. T. que es digui públicament i aleshores, amics d'avancada, tots farem política i hi haurà una segona edició de les eleccions als Sindicats Agrícoles.

F. O. C.

Del Centre d'Esquerra Republicana de Catalunya
"Francesc Pi i Margall"

Somnis d'aquest estiu

LA CAÇA SENSE PERILL

Competició de resistència. Qui durarà més temps sense ventar les ales?

Falziots amb ales tivants ara i blincadisses més tard planejaven per l'espai.

Alguns dels vols, tenen per punt d'arribada, un forat en la muralla vella on uns caparrons pidolen amb el bec la part del que els pertoca.

L'insecte pres en el bec de l'ocell pare o del ocell mare, bé prou es debat per despendre's. No pot. Sofreix el turment de sentir-se débil, impotent a pesar de llurs defenses per acabar amb el martiri. Fibla o mossega o esgarropa. Tracta d'esmunyir-se i es endebades. Si els podéssim veure d'aprop amplificats de volum cent cops, pendriem part en la lluita i l'alliberariem del monstre que vol esbocinar-lo.

Dels falziots que volaven per l'espai, se'n apropa un. Ja es veu mes gros que els altres. Un falziot ampliat mil cops. D'aprop el seu volar produeix soroll eixordador. Com els altres va de caça. No es val del bec. Es més covard. Té por a les defenses dels insectes que cerca. I caça sense apropar-se a la víctima. De lluny, impunement. I el que cau, occit pel ferro que el monstre escup, es debat enguniejant. L'odi del pit l'hi escapa pels ulls. No pot defensar-se de l'agressor covard. Si al menys podés enllotarlo amb una salvada. Quin descans...

JATORRI

Comentaris de "El Socialista" i de "C. N. T."

Copiem d'"El Socialista":

"En la política catalana de este año de guerra hay muchas cosas — y muchas conductas — que parecen inspiradas por Cambó i Ventosa."

Descartar que juegue papel de de judío de Cambó y los lobros de inspirador el talento conceptuoso cheques de la facción, resulta sobremediano difícil, ya que la buena fe del propósito, ni aun para Cataluña, aparece por parte alguna."

Copiem de "C. N. T.":

"Mientras exista la C. N. T. en Cataluña, mientras allí haya anarquistas, no habrá un separatismo cuajado y orgánico."

Jaime Aguadé ha actuado, desde el advenimiento de la República, como agente provocador al servicio de la reacción."

¿On va Europa després del fracàs del pla anglès?

Seria perdre el temps discutir la qüestió de saber si el famós pla transaccional britànic fracassarà. El fet és una realitat, i encara que nom continuï parlant i negociant al voltant del pla, tothom sap avui que no en sortirà res.

El que importa és saber allò que succeirà després del fracàs definitiu del pla. Què faran Anglaterra i les altres potències democràtiques? Què faran Alemanya i Itàlia? La invasió estrangera d'Espanya continuarà o s'estendrà encara? I en aquest cas, quina serà la reacció de les altres potències? Serà suprimir l'embarg il·legal que hom aplica contra la República espanyola? Si un acord internacional per a la retirada dels voluntaris estrangers d'Espanya i per al reconeixement dels drets de bel·ligerant als rebels, resulta impossible, què farà Anglaterra? És que reconeixerà aquests drets de bel·ligeràcia pel seu propi compte esforçant-se perquè facin el mateix altres potències? Quan hom constata el tot de certs articles i discursos oficials d'aquests darrers temps, no es pot descartar la hipòtesi que, en certs medis anglesos, és enfocada una virada d'aquest gènere.

Tothom sap que les potències feixistes no pensen pas facilitar o fer possible un acord els efectes del qual consistirien a posar fi a l'ajut militar eficaç que donen a Franco amb l'objecte d'assegurar-se nombroses garanties a Espanya. La incertitud plana solament sobre la qüestió de saber si els dictadors feixistes jutjaran que els interessos provoquen una ruptura brutal o mantenen l'equívoc.

El que és cert és que si Mussolini i Hitler es decideixen per una marxa d'ajornament, trobaran, malgrat tot, els senyors Eden i Chamberlain al seu costat. Car, avui, més que en cap altra ocasió, el que més temen els conservadors britànics és que sigui creada una situació clara. La ficció de la no intervenció serveix per a velar una mica el caos afros dins del qual es debat la política europea. Renunciant a dissipar el caos, hom s'obstina almenys a mantenir el vel mimso amb el qual hom el cobreix. Al mateix temps hom no pot mancar de constatar una exasperació creixent en l'opinió pública anglesa en presència de les provocacions

continues del feixisme alemany i sobretot italià. La voluntat cada dia més evident de Mussolini de fer-se amo de la Mediterrània occidental, els canons de gros calibre que amenacen directament el port, si no les fortificacions de Gibraltar, han creat un seriós malestar adhuc en els medis reaccionaris que simpatitzen amb Franco, i conspiren València amb horror. Algunes d'aquestes persones voldrien encara aferrar-se a l'esperança que, mitjançant concessions, seria possible conduir Franco a rompre amb els seus aliats alemanys i italians. Ara bé, de totes les proposicions polítiques aquesta és sens dubte la més pueril. Franco ja no és l'amo de l'Espanya rebel, i, adhuc si ho fos, no podria sacrificar l'ajut militar italo-alemany sense obtenir un socors militar, almenys equivalent per a la guerra que està fent contra la seva pròpia pàtria. És possible que Anglaterra o qualsevol altra potència li proporcionï aquest ajut? La idea és absurda.

El Govern anglès no comparteix, certament, aquestes il·lusions, però procura fer allargar els terminis i rellongar l'equívoc amb la idea que d'aquí a sis mesos, o tot el més un any, Anglaterra es trobarà suficientment armada per a permetre's emprar un llenguatge molt diferent amb els dictadors.

Fa dos anys que hom ens diu, o almenys ens volen donar a entendre, que el venciment del termini del rearmament anglès tornarà als països democràtics llur dignitat davant dels dictadors. Però és igualment cert que hom va reculant cada dia la data d'aquest venciment.

Però el càlcul, és almenys just? Indubtablement, els dictadors feixistes, que estan arruinant l'economia de llurs països, poden difícilment sostenir, en el terreny dels armaments com en els altres, la competència de les grans potències democràtiques, per poc que aquestes estiguin decidides a fornir un gran esforç.

Els armaments no són, però, després de tot, més que un aspecte del problema. Mentre continua aquesta cursa fol·la dels armaments, els dictadors no resten inactius en altres terrenys. S'apoderen de peayores, prenen posicions, creen fets consumats. És el que hom ha vist a Abissínia, a les Balears i a la península Ibèrica. I l'èxit, apa-

(Passa a la segona pàgina)

Labor educativa

Des de poc més d'un any, en el poble veí Riera de Gaià està regentant les noves escoles un mestre de reconeguda solvència; Joan Manresa, fill de Tarragona, que sempre s'ha distingit com un dels millors pedagògics de la nostra terra.

En aquelles escoles, aquests dies s'hi ha pogut admirar la primera exposició, per cert de faiso interessantíssima, destacant-se els grans progressos que obté la mainada per mitjà del plànol que el mestre Manresa hi desenrotlla i de la qual el poble de Riera n'està vertaderament encantat.

L'exposició està composta dels treballs que els alumnes han laborat durant el curs: caligrafia, geografia, aritmètica i un encant de dibuixos. També un "stock de petit mobiliari de marqueteria, construït amb instrument adequat i proporcionat pel mestre que es adiestrat pels petits estudiants. Són notables els treballs realitzats per raital procediment, com també els d'enginyeria de labors fetes amb papiers de colors i escuradents.

Deia el mestre Manresa: és necessària aquesta semi-preparació d'arts i oficis perquè el nen, una vegada disposat a determinar, tingui una noció la més exacta possible de quina és la seva vocació predilecta. I el mestre parla amb una senzillesa encisadora i optimista ensems que amb una fe per la nobilitat tasca imposada, que commou.

L'enlairada labor pedagògica del mestre Manresa, donarà sens dubte els seus resultats i la generació que avui puja en la Riera, posada al seu servei d'educació prompte es donarà compte del progrés realitzat. He pogut comprovar que els seus deixebles no necessiten pas del rigorisme ja que, sense excepció, senten clar per l'assistència a rebre les lliçons del professor, demostració de que els menuts han comprès de manera espontània de

la necessitat d'enlairar-se en l'ensenyament, secundant merescudament la meritòria conducta del mestre Manresa.

El poble de Riera de Gaià que gaudeix de l'esforç pro-instrucció que la República ha escampat per tots els indrets, compta amb una Escola ben dirigida i digna en quina llum del sol barrejada amb la del saber i situada en lloc immillorable alhora que amb condicions higièniques li donen aires sumament simpàtics. Es demostra palesament que l'Escola ha de reunir un bell conjunt de condicions que facin agradable l'estada i aquestes condicions les reuneix la que Riera ha posat al servei del poble.

Es més que reconeguda la modestia en què el mestre Manresa realitza la seva labor cultural i no voldria pas ferir-li; però cal fer-li la justícia que mereix i d'ací el meu atreviment, car voldria que la seva conducta fos imitada per al professorat en general. Els pobles rurals han estat els més perjudicats en l'ensenyament posat en mans d'elements pos escrupulosos i reaccionaris que feien el joc confessional, educant la joventut amb una instrucció decaiguda i barroera.

Rebi el poble de Riera la més corral felicitació perquè ha trobat el mestre ideal, un vertader mestre, que com a apòstol inculca sabament llurs coneixements i de manera patriarcal als que han d'ésser els homes de demà, donant-los-hi una preparació eficaç. Caldria premiar com mereix l'honoràble tasca científica del mestre Manresa que de manera eficient i patriòtica enalteix el professorat de Catalunya.

Els seus deixebles mereixen també la felicitació per l'esforç realitzat i els grans progressos obtinguts i és de desitjar que perduri llur conducta pel bé d'ells mateixos.

W. VALLS

Els herois

Doncs ara resuta que, després d'ésser els infalibles, els més fins de tots, són els més heroics. Són els que es juguen el tot pel tot. Qui ha escrit, però, per tres o quatre vegades allò del "silenci" i de la "cavardia"? Els que varen suportar l'assassinat de tramvaires, d'altres personalitats del partit? O aquell senyor que la matinada del 4 de maig estava a punt d'enviar un teletip que hauria resultat famós en la història i que no ho fou gràcies als "covards"? O potser és aquell periodista de Madrid que per allà el mes d'octubre va preferir el "Levante feliz" a l'heroic Madrid del bombardeig diari? O potser aquell conseller municipal de Barcelona que és de la lleva del 35 i encara segueix fent "revolució" per ací? O aquell col·laborador del "secretari" que ultra ell no anar al front hi convida els familiars? Qui són els valents que escriuen que els altres són covards?

Els "covards" esperen que el "piquet d'execució" demanat per "Adelante" rebi ordres d'actuar, amb el beneplàcit, potser, de certs herois, amb escorta i casa particular amb Mossos d'Esquadra.

¿On va Europa després del fracàs del pla anglès?

(Ve de la primera pàgina)

rent o real de llur audàcia encoratja els dirigents a audàcies sempre renovades. I així hom arriba finalment a una situació en la qual resulta més difícil desallotjar posicions conquistades i on el restabliment de l'equilibri esdevé impossible si no és a base d'un gran conflicte armat.

Heus ací el gran perill de la política d'ajornament anglesa. I heus ací igualment la seva condemna més severa.

(De "Le Peuple", de Brusselles).

GENERES DE PUNT

J. Fuster

Gran assortit en Caçadores Mitges i Mitjons

Unió, 15 TARRAGONA

Els "AMICS DE LLIBERTAT" defensen la revolució veritable de Catalunya i lluiten lleialment per un nou estat de coses constructiu, just i humà.

Temes locals

Cal que parlem de proveïments

III

En fer-se càrrec de la Conselleria de Proveïments del nostre Govern un home destacat de la U. G. T., tothom confiava que aquesta Conselleria rutllaria molt millor que abans. Dissortadament les esperances foren completament injustificades i el fracàs del flamant conseller fou apoteòsic. La covardia fou la senyal més destacada de la seva gestió. Publicar notes i més notes amb la pretensió de justificar pèrdues i robatoris de mercaderies foren la seva especialització. Avui donava compte de la pèrdua de dos vagons de blat... i als dos dies justos ens assabentava del robatori de dos camions de patates i així gairebé cada dia, fins que la gent començà a fer brometa. I en lloc de dimitir ell seguia tranquil i esperançat.

Avui tota l'economia del nostre país està a mans del P. S. U. C. i això els reporta una gran responsabilitat. Convindrem que abaratir o augmentar el cost de la vida depèn exclusivament del P. S. U. C. És una responsabilitat que no poden defugir ni disminuir, ja que tot el control és d'ells. Els obrers saben doncs quin és el partit que controla el cost de la vida i aquest, certament, avui s'està augmentant d'una tal faiso que aviat es farà impossible poder menjar.

Els augments i la manca de queviures van succeint-se diàriament i malgrat les queixes i protestes i

campanyes de premsa, la solució no es troba. Està clar que moltes vegades l'elevació del preu de cost és degut, més que a altra cosa, a la tossuderia i a la ignorància que fa pujar el preu dels queviures d'una forma escandalosa i sistemàtica. No ens agrada, ni ens ha agradat mai, criticar una actuació sense tenir les proves clares i viscudes al nostre alcanç. Doncs bé, al nostre port s'hi han realitzat operacions que demostren la incapacitat més absoluta per gestionar queviures i la política de proveïments. Sense una direcció competent i experimentada la manipulació de mercaderies puja de preu d'una forma fantàstica i francament arbitrària. Les partides de blat darrerament arribades al nostre port s'han manipulat en les condicions que esmentem i el seu cost és tant desafortunat que perjudica inevitablement el preu de venda.

Esser partidari de millores socials i voler-ne defensar les seves essències no és pas cosa de dir-les exclusivament en mitjans i cartells, sinó que s'han de practicar i fer-ne sentir els seus avantatges. Però fins avui els homes que tenen el control de la nostra Economia no han realitzat res per a poder-los creure capaços de millorar el benestar de les classes treballadores.

CORB

Política de Proveïments

Uns acords de la comarca del Gironés, que caldrà imitar arreu de Catalunya

S'ha celebrat al Saló d'Actes de l'Ajuntament de Girona una assemblea de representants dels Ajuntaments de la comarca del Gironés, a l'objecte de tractar de diverses qüestions relacionades amb el problema de proveïments. Aquesta assemblea ha assolit gran importància, ja que únicament han deixat d'ésser-hi representats tres municipis.

En aquesta assemblea s'han discutit àmpliament i serenament tots els aspectes de les qüestions plantejades i s'ha observat una perfecta coincidència entre els reunits en blasmar la conducta dels que des de llocs oficials utilitzen el transcendental problema del proveïment de queviures per a fer política partidista. També l'assemblea ha estat unànime a condemnar que l'organització oficial de proveïments actui ben sovint, prescindint dels Ajuntaments, i tracti directament amb comerciants o gremis sense subjecció a normes de cap mena. Els representants dels Ajuntaments estimen que aquestes anomalies són causa fonamental del continuat encariment dels queviures i anhelan, amb vistes a l'interès general, que els proveïments, distribució, racionament, preus, etcètera, esdevinguin una funció municipal. A aquest fi s'ha propugnat per la constitució de Mancomunitats Comarcals de Municipis.

Les conclusions adoptades, que diluïns vinent anirà una comissió a exposar-les al President de la Generalitat, són les següents:

Primera: Que els Ajuntaments de la comarca d'El Gironés, constituïts en Mancomunitat per a atendre els serveis de proveïments de queviures, tinguin totes les atribucions necessàries per a l'adquisició d'aquests, tant al nostre país com a l'estranger, actuant sota el control del Departament corresponent per Govern de la Generalitat.

Segona: Essent el blat i els seus derivats un article de proveïment

de la màxima necessitat, que es consideri comprès entre els queviures als efectes del que es declara en la conclusió anterior.

Tercera: Que es suprimeixin les delegacions comarcals de proveïment, i per tal d'aconseguir una major eficàcia en el funcionament de la Mancomunitat de Municipis que s'estableixi una intervenció a càrrec de la Comissaria delegada de la Generalitat, assessorada per una comissió composta per delegats de partits polítics i organitzacions sindicals.

Quarta: Es fa constar el disgust dels reunits davant l'actuació de l'actual delegat comarcal de Proveïments, senyor Ferran Pujol.

Cinquena: Adreçar-se als Ajuntaments de les altres comarques gironines per tal que cooperin a la realització d'aquestes conclusions.

Sisena: Elevar els acords al Govern català per a la seva resolució. Per a gestionar tot quan faci referència a l'assoliment de les aspiracions exposades, s'ha nomenat una comissió integrada per representants dels Ajuntaments de Girona, Cadà de la Selva, Banyoles, Llagostera i Salt.

Cal remarcar que tots els acords han estat adoptats per una absoluta unanimitat i enmig d'un gran entusiasme.

Casa RIGAU

JOIES I RELLOTGES

RIGAU

Baixada Misericòrdia 14—Tel TARRAGONA

Notes informatives

NOTA DE LA REDACCIÓ

En la nostra edició del diumenge aparegué una nota informativa queixant-se de què s'exigís el rebut del més corrent del lloguer del pis per tal de treure la tarja de racionament. Per un defecte de redacció de la nota de referència sembla talment com si en la mateixa es criticés la norma general adoptada per l'Ajuntament quan la intenció del redactor és tota una altra, ja que únicament es referia a alguns casos particulars i completament justificats, com malaltia, atur forçós, etc., en els quals es demanava una major elasticitat en les normes generals per a evitar fossin perjudicats aquells que ja tenien prou pena de quasi no poder subvenir a les més elementals despeses.

Però nosaltres i ho afirmem amb tota lleialtat, creiem completament encertada la mesura adoptada, en línies generals per l'Ajuntament, ja que s'ha d'evitar de totes passades que vulguin aprofitar-se de les circumstàncies dels seus de professió que el·ludeixen el pagament del lloguer a l'únic i exclusiu objecte de perjudicar l'economia municipal i atenen que la Corporació municipal, per raons de tots sabudes, potser abans no intenti un llançament faria totes les gestions possibles per a evitar-ho. I per això nosaltres havem de dir que tot aquell que pogués i comptant amb els mitjans no satisfà els lloguers dels pisos és un element subversiu i el qual ha d'ésser denunciat als Tribunals per anar contra la nova economia.

El Dr. J. Tarrés

PARTS I MALALTIES DE LA DONA

Traslada, provisionalment, el seu Consultori al carrer Durruti (Unió), 2, pral. — Telèfs. 1989-1783.

VISITA DE 10 A 12

NO TREBALLEM COM CAL EL PA

Rebem queixes de l'estat en què és posat a la venda el pa. Creiem sincerament que la queixa és justificadíssima i s'han de fer els possibles per tal de què la qualitat del mateix sigui millor, ja que sembla que es defecte de la manipulació.

Maletes Necessers Mundos Articles per a esports

Alta Qualitat : Baix Preu

CASA COCA

J. Maurin, 7 - TARRAGONA

SOCORS ROIG INTERNACIONAL

Aquest Comitè Local del Socors Roig Internacional, fa avinent que havent acabat ja el període de recaptació de cabals que conjuntament amb "Ràdio Tarragona", ha portat a terme a profit de l'Hospital de Sang de la nostra ciutat, previsa que tots quants ciutadans encara no hagin retornat les llistes de subscripció que en el seu dia li foren trameses, ho facin el més aviat millor al nostre domicili Rambla 14 d'Abil, 125, o a les oficines de "Ràdio Tarragona", a fi de tancar definitivament la subscripció.

SOCORS ROIG INTERNACIONAL (S. C.)

Subscripció oberta pel S. R. I, amb la col·laboració de "Ràdio Tarragona", a profit de l'Hospital de Sang de la nostra ciutat.

	Pessetes
Suma anterior:	11.668'10
Jaume Fuster	10'
Nicolau Bujan Ibañez	25'
Jaume Abril Campins	15'
Pau Abril Campins	5'
Pau Munté Gabriel	10'
Francesc Samarra Torné	5'
Antoni Carbonell Torregrosa	5'
Andreu Sequeiro Diez	5'
Antoni Alarcón	5'
Tomàs Sans Lluch	5'
Joan Cabrera Capera	5'
Josep Ruiz Muiño	5'
Joaquim Herme Fernández	5'
Ramon Bertran Corts	2'50
Josep Alfeiran Delgado	2'50
Ceferi Fidalgo Sotelino	2'50
Charles D. López (Torredembarra)	7'50
Pere Basallota (Cambrils)	5'
Treballadors "Unión Sulphur Co."	92'50
Unión Sulphur Co. S. A. E.	250'
Personal de Transports Col·lectiu	58'75
Guàrdia Nacional Republicana Comandància de Tarragona	902'80
Recapta feta a l'Hotel Nacional	106'75
Una colla de frescos S. F. I. Comitè de La Nou de Galà	12'50
C.A.D.C.I. (U. G. T.)	37'
Suma i segueix:	500'

Tarragona, 31 de juliol del 1937
Secretaria Administrativa.

Joan Sans Salafrañca

METGE

Malalties de l'aparell respiratori

RAIGS X

Consulta de 4 a 6

Unió, 2 pral. - TARRAGONA

EL PROVEIMENT DE LA CIUTAT

Al despatx de l'Alcaldia i amb assistència de l'alcalde Ramon Boronat, consellers Valle, Secall, Icart i Santamaria, Fortuny, i el delegat de la Generalitat a Marsella, senyor Vila, es celebrà una reunió per tractar del proveïment de la ciutat.

També foren tractats alguns assumptes pendents de resolució de l'antiga Conselleria municipal de Proveïments.

MOVIMENT DE POBLACIO

Nats

Maria-Lluïsa Adam Lluís.
Manuel Bertran Macià.
Didac Molina Marcos.
Núria Agramunt Ribas.
Marta Pujol Niubó.

Defuncions

Albert Llop Gibert, Casa d'Assistència Social, d'un any.
Manuel Guasch Virgili, Nao, 13, de 9 anys.
Maria Rosales Sánchez, Quarter Nord, de 14 mesos.

Matrimonis

Pasqual Canals Prats amb Joana Roig Farrer.
Sebastià Veciana Casas amb Tecla Sanahuja Solanas.
Nicolau Ceballos Amorós amb Sebastiana Mur Caballud.

Secció Esportiva

FUTBOL

L'amateur del Casal d'Esports guanya a la U. E. Obrera de Reus per 6 goals a 2, en un partit a profit dels familiars de les víctimes del darrer bombardeig

Tal com havíem anunciat en edicions anteriors, diumenge a la tarda, en el terreny de l'Avinguda de Catalunya es celebrà un partit amistós entre l'Amateur del Casal d'Esports, campió de Tarragona 1937, i la U. E. Obrera de Reus, campió de l'esmentada població la present temporada. L'esmentat partit era a profit dels familiars de les víctimes del criminal bombardeig portat a terme per l'aviació feixista el passat dia 19.

Arbitrà Domingo, jugador que fou del desaparegut "Gimnàstic" i després del Reus, i avui dia retirat de la vida esportiva, acceptablement, i els equips van ésser els següents:

Andreu J. Capdevila

FUNERARIA

J. Nogués, 22.-Telèfon, 1440

TARRAGONA

LA COSETANIA

Efectes militars i articles per a viatge, juguets.

Angel, Guimerà 2
TARRAGONA

Per aquest encontre hi havia en disputa una formosa copa ofrena del conseller municipal de Serveis Públics de Reus. Aquest partit es jugarà també a Reus com a canvi de visita.

TOS

Confits Miret

Preu: Una peseta
FARMACIA MARTINEZ
COS DEL BOU, 2

Pel resultat assolit, els nostres lectors creuran que els 90 minuts de joc foren d'absolut domini dels tarragonins. No fou pas així, ja que fins al darrer moment de joc, els reusens jugaren amb braó i entusiasme per tal d'aminorar el resultat assolit pel cercle "casalista".

El defensa esquerra de l'Amateur "casalista", Domingo, es retirà als sis minuts de joc degut a una lesió soferta, que l'impedí continuar el joc. El seu lloc fou ocupat per Casanova.

Jugades interessants, així com els gols marcats, ens cal destacar els següents:

Un xut de Mateo que Ferrando parà bé al poc de començat el joc. Llimona al recollir un avanç de Fabregues, avançà xutant llarg i

SOLSONA

Rambla 14 d'Abril, 57

Actualment presenta:

Robes
Bruses
Gèneres de punt
Trajos de bany
Marroquineria
Guants i mitjes
Perfumeria fina
Llanes per a labors

i tota mena de Novetats per a senyora, de l'acreditada firma

Martí Martí

de Barcelona

MOSTELLE

Suc de raïm sense fermentar. Indicadíssim per a malalts, convalescents, parturientes i nens.

De venda a les farmàcies i drogueries.

Rafael Escofet - TARRAGONA

passant la bala a frec del traveser.

Un centre de Giménez es recollit per Llimona que rematà de cop i Ferrando tira a corner.

Als 25 minuts de joc, Roset, en una jugada confusa enfront de la porta d'Escoda, marca el primer punt de la tarda.

El joc s'anima per moments. Un moment de perill pel Reus que Ferrando atura be.

Transcorreguts 10 minuts del gol reusenc, Dols, etziva un potent tret a mitja alçada a centre de Llimona, que fa inútil l'estirada de Ferrando.

En una jugada personal de Fabregues, recull la bala Mateo, marcant el segon gol del Casal, que és el desempat.

Amb el resultat de 2 a 1 favorable a l'amateur del Casal acaba la primera part.

Un xut bombejat de Sorines que Ferrando para segur.

Portem cinc minuts de la segona part quan Llimona marca el tercer punt.

Un moment de perill pel cercle reusenc que Munyoz allunya amb una esboirada.

Als 25 minuts de joc, un bon cenar de Fabregues que després de tres contraris, arriba a Llimona, esquivant aquest a Llauredó, i etxivat un tret ras a l'angle oposat de Ferrando, marcant el quart gol.

Una bona jugada de la davantera tarragonina que Sorines remata alt.

Dos minuts de l'anterior gol, Llimona treu una corner contra la Unió Esportiva, rematant Dols de cap i marcant el cinquè gol.

Als 30 minuts, Llimona, després de driblar-se a dos jugadors reusens, xuta al pal i es cola la bala dins de porta. És el sisè i darrer gol dels tarragonins.

El Reus contraataca. Un centre-xut de Dols està a punt d'ésser gol, però Munyoz treu el perill de cap.

Als 40 minuts, Olesti al recollir un centre de Roset, l'aprofita per a marcar el segon punt del Reus.

Encara hi ha un moment de perill pel Casal, treient de cap, Aleu, la bala, quan Escoda ja estava batut.

Es distingiren: Aleu, Fabregues, Mateu i Llimona pels tarragonins, i Llauredó, Alfonso, Sender i Alemany, pels reusens.

Aquest número ha passat per la prèvia censura

POLISPORTIVA

I.A. III OLIMPIADA OBRERA D'ANVERS

Continua celebrant-se amb gran èxit la III Olimpiada Obrera d'Anvers, en la qual hi prenen part un gran nombre d'espanyols.

A continuació ens plau donar a la publicitat els resultats assolits en la segona jornada de l'esmentada Olimpiada. Aquests són els següents:

ATLETISME

10.000 metres marxa

Huard, francès, 51' 23" 3-10.
Huelgue, noruec, 51' 53".
Dancrechie, francès, 52' 21" 2-10

200 m. lllisos (eliminatòries)
Guasona, francès, 23" 7-10.

200 m. lllisos (final femenines)

Nogret, francesa, 28" 3-10.
Elsbers, holandesa.
Boulanger, francesa.

TENNIS

La parella espanyola Massip-Baroli, eliminen a la parella francesa: Blegos-Marquey.

WATER-POLO

França, 4 - Txecoslovàquia, 3.
Holanda, 9 - Alemanya, 0.
U. R. S. S., 9 - Bèlgica, 0.

CASA POU

Flors artificials
Perfumeria, Merceria

SABATERIA

LA MARIPOSA

Joan Domènech i Jardí

Baixada Misericòrdia, 10 i 12—
Tel. 1847

SUCURSA L:Unió, 14 i Arnanyà, 1
—Tel. 1848

TARRAGONA

ENTRESOLS VALENCIA

Saldos i Novetats

Ocasions permanents

en sedes, llanes, cotons, gèneres de punt

Apodaca, 11, entresol

Tarragona

Catalunya i el sentit de la lluita

Pel damunt dels incidents i de les incidències de la política, hi ha en la vida i en la història dels pobles uns fets, que per ésser consubstancials amb l'estructura íntima d'aquells constitueixen un fons inalienable que resisteix a tota deformació.

L'íntim convenciment de l'existència d'aquest patrimoni, és l'origen més pur de totes les esperances dels homes que estimen Catalunya.

Hi ha etapes intenses i trepidants, en les quals una acumulació extraordinària d'episodi quotidià, arriba a diversificar la vida del país, fins a fer-la inassolible a l'anàlisi àdhuc per a l'home de més elevada capacitat de comprensió. I en aquestes etapes, allò que és el patrimoni legítim de virtuts, de qualitats i de conceptes propis, d'un poble, i que és el tresor subjacent, d'on en definitiva sorgeixen els grans determinants de les seves trajectòries, resta oblidat i inactiu sota la compressió del pes enorme dels fets diversos de cada dia. Després però, quan ha estat rebalada la tensió que en les masses produïa, la contínua exacerbació dels sentiments — l'odi, el terror, la ira, l'abrandament, l'entusiasme — que més desvien l'home del centre equilibrat de les seves accions normals, les masses tracten de reprendre llur camí i de moure's en el cercle que els és grat, perquè els es propi i perquè hi retroben latent l'energia creadora. I llavors recorren espontàniament, al seu tresor racial i històric.

Catalunya ha viscut i viu aquesta etapa.

No podem encara albirar-la en perspectiva, des d'un lloc assossegat que permeti — en calma l'esperit — de treure'n tots els possibles al·lisonaments. Hi ha la guerra tan cruel, tan dura com mai. I hi ha també, davant de nosaltres, el deure vital de fer sorgir una realitat fecunda, de tota l'obra tumultuosa i múltiple d'aquest període, que és conegut amb el nom genèric de Revolució.

Es en això, en aquesta tasca, que Catalunya ha de recórrer al seu patrimoni de qualitats i de virtuts.

I encara que estigui en el nostre ànim, la convicció que l'obra d'aquelles qualitats — indeformables i perennes — es realitza a desgrat de tot, cal que els catalans ajudem a redescobrir-les i a estimular-les, perquè en una època en la qual els dogmatismes troben uns apòstols tan aferrissadament proselitistes, és necessari que els homes liberals s'imposin el deure de col·laborar a l'evolució encara que ells mateixos la creguin predeterminada i fatal.

I és ara, quan enmig dels grans dolors que comporta una guerra, es llancen en allau damunt de Catalunya, acusacions vexatòries que obeeixen a un tòrbol complex d'ambicions hegemòniques de partit i de fòbies seculars covades en la interioritat, que convé d'invitar els catalans que cerquin dintre d'ells mateixos la base més sòlida de llur impuls contra el feixisme i de la creació de l'estructura social i política que ha de contenir la nostra realitat nacional.

Resituem-nos. Per a nosaltres, per a Esquerra Republicana de Catalunya, en la guerra contra el feixisme, el nostre poble es juga la seva llibertat política. La Llibertat lliura una batalla suprema amb l'Autocràcia, en el seu sentit absolut. La República espanyola en im-

posar el seu dret i la seva autoritat als rebels, reivindica davant el món el prestigi de la Democràcia popular, com a únic origen legítim de poder.

També però la guerra — que hauria d'haver estat per al Govern de la República un problema més o menys greu de seguretat interior posa en pugna dos conceptes antitètics de la civilització.

El feixisme fa de la civilització un mite sagnant, davant del qual no hi ha cap dels valors humans que no hi pugui ésser sacrificat. L'home no compta. La dignitat individual tampoc. El benestar col·lectiu és supeditat a la conveniència de grup o de casta.

Per a nosaltres en canvi, els primers factors polítics a considerar i a respectar són la llibertat i la dignitat individuals i col·lectives i en la fixació del fenomen econòmic i social, el primer factor a tenir en compte és l'home no sols en el sentit genèric del mot, sinó en tant que unitat humana, al millorament de la vida material i espiritual de la qual han de tenir tots els esforços de la col·lectivitat per tal que aquesta, reflecteixi en el deure de la seva història el to elevat i l'alta dignitat del seu contingut.

En el fons, va ésser la coincidència en aquesta darrera doctrina la que ajunta contra el feixisme des del primer moment, tots els sectors democràtics i socials de Catalunya.

Però la guerra continua. I continua, no ho oblidem, amb les mateixes finalitats. Tota tàctica que durant la guerra tractés de fer entendre als ciutadans que lluiten a major glòria d'una tendència, fóra una tàctica impopular i nociva per a la nostra causa.

La història de Catalunya, es caracteritza per una constant exaltació de l'esperit liberal. Les masses de Catalunya — i permeteu-nos la paradoxa — són essencialment antigregàries i el geni dels catalans és un geni constructiu i realitzador que no necessitava estímuls sinó que requeria deslliurar-se dels obstacles que la revolució ha destruït. Catalunya farà el seu camí...

Però mentrestant, pensem en la consigna suprema: la guerra! el crit amb què encapçalava LA HUMANITAT les seves edicions dels dies immediatament posteriors al dimoni de juliol i que hauria d'haver-nos pres a tots dintre d'una mateixa inquietud com leit-motiv obsessiu.

ANTONI ESOFET

(De "La Humanitat").

MANUEL PEDROL

Olis purs d'oliva

TARRAGONA

**CAMISES
CORBATES**

darreres novetats

= ALSINA =

CAMISER

Magatzems "LAS BALEARES"

Artículos de Platja i Camp

Novetats en articles Camiseria

Darreres Novetats en tota mena de calçat,
a preus econòmics

Rambla 14 d'abril, 47

Telèfon 1383

TARRAGONA

Espigolant

"Alas Rojas", portantveu de l'Aviació al Front d'Aragó, pordels comunicats oficials de l'Armata una estadística extractada i que per tant és verídica en tota la seva extensió, dels aparells aterrats pels nostres valents pilots:

"Octubre 1936 10 cazas y 4 de Bombardeo, Noviembre, 24 cazas y 7 de bombardeo, Diciembre 21 cazas y 3 de bombardeo, Enero 1937 12 cazas y 4 de bombardeo, Febrero 21 cazas y 5 de bombardeo, Marzo 16 cazas y 2 de bombardeo, Abril 13 cazas y 7 de bombardeo, Mayo 5 cazas y 1 de bombardeo, Junio 29 cazas y 5 de bombardeo, Julio hasta el día 18 71 cazas y 6 de bombardeo.

Total: 222 Cazas y 44 de Bombardeo."

A propòsit de les jugades diplomàtiques A Rovira i Virgili escriu des de les planes de "La Humanitat":

Vol dir això que hàgim d'estar satisfets? No. Encara que la darrera maquinació de l'eix Berlín-Roma fracassi, la persistència del concurs donat als facciosos manté la gravetat de la situació internacional i amenaça amb allargar mesos i mesos una guerra que omple el territori peninsular de sang i de ruïnes.

Després de les últimes reunions de Londres, les coses tendeixen a quedar, internacionalment, tal com estan. I tothom sap que no estem pas bé. Si per una banda París i Londres han evitat una agressió directa a la República espanyola i la tramesa de noves tropes en gros nombre, Roma i Berlín han aconseguit, plantejant la qüestió de la bel·ligerància, neutralitzar els esforços per a la retirada dels anomecats voluntaris.

Continua, doncs el joc a Londres. I a Espanya continua la guerra que el feixisme ha encès. En aquestes condicions, la República ha de confiar més que mai en la seva força militar."

"La Publicitat" comenta la participació que els esportius han tingut en la guerra i entre altres coses totes igualment encertades diu:

"Els anglesos llançaven, en plena guerra, el magnífic esport dels caçadors marins. Lleugeres embarcacions, llisquents damunt l'aigua, amb un sol tripulant, voltaven al pirata i el colpien amb un dispar creturer. Reproduïen la llegenda de Sigfrid i posaven, amb llur serenitat decidida, l'esport al servei de la Patria.

Avui en la forma que comença a dur-se, per part dels nostres enemics, la guerra a la Mediterrània, la nostra mar crida els joves catalans a solcar camins encara no fressats d'heroisme. Caldria també

que els esportius catalans es possessin com a deure d'honor per caçar els pirates que sembren la mort per les nostres costes i que fan difícil al tràfec dels nostres ports. Potser hem oblidat massa la importància suprema de la marina. Es un error que pot esmenar-se encara si el Govern s'ho proposa i si s'adreça a la joventut en demanda d'herois disposats a jugar-se la vida com un esport, amb la mateixa disciplina esportiva, però amb l'ideal de Llibertat que doni color i sentit a llur performance gloriosa i fecunda."

A propòsit d'un informe d'una personalitat política en determinada conferència en el qual es mostra partidària de la continuació de la trajectòria revolucionària, "Diari de Reus" en un article signat per R. escriu:

"Dominats, doncs, per aquesta visió de les coses, per aquesta apreciació obsessiu del moment ens semblen perfectament sobrees aquelles abrandades paraules. Es que així, expropiant els antics propietaris, guanyarem la guerra? La guanyarem substituint els "antics paràsits" per uns nous burgesos molt pitjors que els antics, puix que lluny de donar nous i salvadors impulsos a la indústria l'han eixafada i destruïda completament? La guanyarem explotant cases i terres, que, si algunes eren de suposats facciosos, gran nombre d'elles eren el pa de famílies modestes i pertanyien a elements sincerament antifeixistes, més veritablement antifeixistes, a vegades, que la majoria d'aquests nous rics, arribistes i aprofitadors? La guanyarem fomentant arbitrarietats i injustícies contribuint a la ruïna de l'economia catalana, restant, encarnit i dificultant la producció?

Per altra part, és un trist i lamentable error creure que, mentre no estigui acabada la guerra, ha mort un món, un ordre i una economia. Si el feixisme està, encara, dempeus! Potser en retornar la pau podrem pensar en establir, sobre la misèria i les ruïnes del nostre poble malhaurat, alguna novetat, algun canvi o algun avanç de caire revolucionari. Ja ho veurem! Ara per ara — no ens cansarem de repetir-ho — No hi ha altra obra revolucionària que esforçar-nos per guanyar la guerra."

**

"El Noticiero Universal" en el seu editorial davant al requeriment que se li han fet per tal intervingui en contra de la campanya contra el nostre poble escriu:

"Quieranlo o no, el problema que planteja Catalunya i que a través de los siglos se ha mantenido en pie, sin que haya tenido el menor éxito el enorme esfuerzo asimilador que han venido realizando las aligar-

quias monàrquicas, no se resolverá más que con la libertad absoluta de nuestra patria. El espíritu nacional de Cataluña es inmortal, y, por esto, nos parece pueril entablar discusiones sobre regateos de libertad que no pueden tener lugar en estos momentos y que cuando se plantearan seriamente quedarían aogados por la mayoría de los antifascistas españoles que luchan y mueren por la libertad de los hombres frente a los lacayos de la tiranía internacional."

La situació internacional continua acaparant l'atenció de l'editorialista de "La Vanguardia". Ara a propòsit de l'acord de fer vacances escriu:

"Entretanto la Cámara de los Comunes ha dado al mundo el vergonzoso espectáculo de preferir las vacaciones veraniegas al exámen de los problemas que tienen la paz general pendiente de un hilo. ¿Que en Europa i en Asia truenan el cañón y arden ciudades enteras bajo la lluvia de proyectiles lanzados por los imperialismos agresores? ¿Qué en torno de las potencias democráticas se estrecha cada día más el cerco en que las tienen cogidas las dictaduras? ¿Qué ya no hay equilibrio en el Mediterráneo y están seriamente amenazadas las rutas marítimas de Inglaterra y Francia con sus colonias? ¿Qué son ultimamente asesinados las mujeres y los niños españoles por los aviadores de Hitler i Mussolini? ¿Qué de un momento a otro puede dar Europa un crujido y hundirse en la barbarie? Uf, qué calor! Los diputados de la Cámara de los Comunes, empujados por el Gobierno conservador que dirige los destinos del imperio británico, abandonan sus tareas parlamentarias y se marchan a las montañas de Escocia a tomar el fresco."

LA INFANTIL

Confeccions per a nens i senyora

Baixada de Misericòrdia, 16

Establiments "ROIG"

Olis purs d'oliva

Les millors qualitats
els més bons preus

Baixada Pelxateria, 9 - Telf. 1197, 1

Plaça de la República, 13 - Telf. 1632

Sugrañes, Impresor. — Tarragona